

O MARCO JURÍDICO. COMENTARIOS AO TEXTO ARTICULADO

XII. O MARCO XURÍDICO. COMENTARIOS AO TEXTO ARTICULADO

XII.1. LEI DE ORZAMENTOS XERAIS DA COMUNIDADE AUTÓNOMA DE GALICIA PARA O ANO 2016

Na parte dispositiva, a lei estrutúrase en seis títulos, quince disposicións adicionais, tres disposicións transitorias e tres disposicións derradeiras.

A parte esencial da Lei de orzamentos recóllese no título I, relativo á aprobación dos orzamentos e ao réxime das modificacións de crédito, por canto no seu capítulo I, baixo a rúbrica «Aprobación dos créditos e do seu financiamento», se aproban os ingresos e gastos que compoñen os orzamentos da Comunidade Autónoma, integrados polos da Administración xeral, os dos organismos autónomos, os correspondentes ás entidades públicas instrumentais de asesoramento e consulta que para efectos orzamentarios teñen a consideración de organismos autónomos, os das axencias públicas autonómicas, os das entidades públicas empresariais, os dos consorcios autonómicos, os das sociedades mercantís e os das fundacións.

Neste capítulo I defínese o ámbito dos orzamentos da Comunidade Autónoma de Galicia tendo en conta a tipoloxía de entidades públicas instrumentais do sector público autonómico previstas na Lei 16/2010, do 17 de decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico de Galicia.

Dentro deste capítulo detállanse os beneficios fiscais que afectan os tributos cedidos total ou parcialmente polo Estado e sinálase así mesmo o importe das subvencións reguladoras consideradas na normativa de taxas, prezos e exaccións reguladoras da Comunidade Autónoma de Galicia. Finalmente, dentro dos artigos especificamente destinados aos orzamentos das entidades instrumentais autorízanse as dotacións iniciais das subvencións de explotación e de capital ás entidades públicas empresariais e ás sociedades mercantís.

O capítulo II deste título, «Das modificacións orzamentarias», regula os principios e as competencias específicas en materia de modificacións orzamentarias, as regras de vinculación que afectan os créditos orzamentarios, a determinación dos que teñen natureza de créditos ampliables e as limitacións aplicables ás transferencias de créditos.

O título II, relativo aos «Gastos de persoal», estrutúrase en catro capítulos.

O capítulo I, dedicado aos gastos do persoal ao servizo do sector público, recolle que para o ano 2016 só se procederá á incorporación de novo persoal con suxeición aos límites e requisitos da normativa básica ditada ao respecto, a taxa de reposición será con carácter xeral do 50 por

cento, agás en algúns sectores que poderá acadar o 100 por cento. A limitación alcanza as prazas incursas nos procesos de consolidación de emprego previstos na disposición transitoria cuarta do Estatuto básico do emprego público. No resto do capítulo regúlase a contratación de persoal laboral temporal e de funcionario interino e persoal vinculado ás encomendas de xestión.

No capítulo II, baixo a rúbrica «Dos réximes retributivos», establécese que para o ano 2016 as retribucións dos altos cargos e outro persoal directivo, das persoas titulares das delegacións da Xunta de Galicia no exterior, dos consellos de administración, experimentarán un incremento que non poderá ser superior ao 1%, sobre a súas percepcións globalmente consideradas, tendo en conta a situación a 31 de decembro do 2015. No que atinxe ao persoal funcionario, do persoal laboral, do persoal ao servizo das institucións sanitarias e do persoal dos corpos de funcionarios ao servizo da Administración de xustiza experimentarán un incremento do 1 por cento nas súas retribucións, tendo en conta a situación a 31 de decembro do 2015.

O capítulo III, dedicado a outras disposicións en materia de réxime de persoal activo, recolle que para o ano 2016 as relacións de postos de traballo deberán modificarse para as axustar ás previsións orzamentarias que se deduzan do anexo de persoal sen que se poida prover aqueles postos para os cales non estea prevista dotación. E no anexo de persoal non poderán existir códigos de liñas orzamentarias que non amparen créditos para dotacións de postos de traballo, substitucións de persoal temporal ou para conceptos retributivos. O resto do capítulo regula os requisitos para a determinación ou modificación de retribucións do persoal laboral e non funcionario, o persoal directivo das entidades instrumentais do sector público da Comunidade Autónoma, o nomeamento do profesorado interino a tempo parcial en centros docentes non universitarios, os profesores de corpos docentes e o persoal eventual e de gabinete.

O capítulo IV, dedicado ás universidades, recolle o límite máximo dos custos de persoal das tres universidades galegas, as retribucións adicionais do persoal ao seu servizo e a autorización de convocatorias para a provisión de persoal laboral fixo en casos excepcionais. Este ano contéplase un incremento retributivo do 1 por cento sobre as percepcións a 31 de decembro do 2015. Así mesmo, a taxa de reposición poderá acadar o 100 por cento.

O título III, «Operacións de endebedamento e garantía», estrutúrase en dous capítulos relativos a operacións de crédito e afianzamento por aval.

No primeiro destes capítulos establécese para o ano 2016 a posición neta debedora da Comunidade Autónoma, a cal se incrementará nunha contía máxima equivalente ao 0,3 por cento do PIB rexional, co que se acomoda aos límites establecidos polo Consello de Política Fiscal e Financeira para este exercicio. Tamén se regulan neste capítulo as operacións de débeda de tesouraría, a formalización doutras operacións financeiras e o endebedamento das entidades instrumentais do sector público. Respecto ao endebedamento das entidades instrumentais do sector público contéplase a posibilidade para as execucións de hipotecas de vivendas de promoción pública da adxudicación ou cesión de remate delas a prol do IGVS.

No capítulo II, relativo ao «Afianzamento por aval», en canto ao apoio financeiro aos proxectos empresariais, mantense para o 2016 a contía máxima dos avais que pode conceder o Instituto Galego de Promoción Económica, cun importe de 500 millóns de euros.

No título IV, «Xestión orzamentaria», mantéñense os preceptos relativos á intervención limitada, a fiscalización das operacións de endebedamento da Comunidade Autónoma, a fiscalización dos nomeamentos ou de contratos de substitución do persoal, a identificación dos proxectos de investimento, a autorización do Consello da Xunta para a tramitación de determinados expedientes de gasto, a revisión de prezos contidos en contratos e concertos, a regulación das transferencias de financiamento, as subvencións nominativas, a concesión directa de axudas e subvencións, a acreditación do cumprimento de obrigas tributarias, o pagamento mensual de axudas e subvencións que se conceden a persoas físicas para financiar estudos de investigación, o informe preceptivo e vinculante da Consellería de Facenda, o cal, sen prexuízo da análise de risco que realice o xestor, determina os efectos sobre o cumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria nos préstamos concedidos con cargo aos orzamentos xerais da Comunidade Autónoma, e os expedientes de dotación artística e o módulo económico de distribución de fondos públicos para sostemento de centros concertados. No que se establece a posibilidade da aceptación pola Administración autonómica de pagamentos a conta para as retribucións do persoal docente do colectivo de empresa do ensino privado, dende o 1 de xaneiro ata o momento no que asinen as táboas salariais para o 2016.

O título V, dedicado ás corporacións locais, estrutúrase en dous capítulos. O primeiro, dedicado ao financiamento e á cooperación con estas entidades, detalla as transferencias que lles corresponden como consecuencia de convenios e subvencións, así como a participación dos concellos nos tributos da Comunidade Autónoma a través do Fondo de Cooperación Local.

En relación con este fondo, a lei fixa unha porcentaxe homoxeneizada de participación, desagregándose esta en fondo base, para recoller a mesma contía que se establece no ano 2011, e o fondo adicional, para recoller o incremento debido á maior recadación dos capítulos I, II e III de Administración Xeral dende aquel ano ata o 2016. Establécese o sistema de distribución entre a Federación Galega de Municipios e Provincias e os concellos para o fondo base, de maneira que estes recibirán segundo o coeficiente de repartición que lles correspondeu no 2011. Tamén se establece a repartición do fondo adicional conforme a participación en procesos de fusión ou incorporación voluntaria a outros concellos e as variables de poboación, maiores 65 anos, superficie, núcleos de poboación e esforzo fiscal dos concellos, no caso dos de menos de 15.000 habitantes.

O capítulo II deste título regula o procedemento de compensación e retención de débedas dos municipios contra os créditos que lles corresponden pola súa participación no Fondo de Cooperación Local de maneira similar ao ano 2015.

No título VI, relativo ás normas tributarias, inclúese un único precepto para establecer os criterios de afectación do imposto sobre o dano ambiental e o canon eólico.

O contido da Lei de orzamentos complétase coas disposicións adicionais, transitorias e derradeiras referidas, nas que se recollen preceptos de índole moi variada.

Entre as disposicións adicionais regúlase a información ao Parlamento, as porcentaxes de gastos xerais de estrutura que hai que aplicar nos contratos de obra, a obriga de adecuar os estados financeiros das entidades instrumentais ás transferencias, os orzamentos iniciais das axencias públicas autonómicas, o orzamento inicial e os requisitos de creación para as axencias que se poidan constituír neste exercicio, a venda de solo empresarial polo Instituto Galego da Vivenda e Solo, as prestacións extraordinarias para beneficiarios de pensións e subsidios non contributivos, a obriga de adecuar os importes dos contratos, concertos e convenios de colaboración ás condicións retributivas establecidas no título II, relativo aos gastos de persoal, a autorización para a modificación dos cadros de persoal do Servizo Galego de Saúde, o persoal contratado ao abeiro do Plan nacional de formación e inserción profesional, as medidas en relación co V Convenio colectivo único para o persoal laboral as normas de especial aplicación en materia de recursos educativos complementarios de ensino público e o control da información económico-financiera, de maneira similar ao exercicio pasado.

En canto á disposición relativa a prestacións familiares por coidados de fillos menores, establece como requisitos para a súa obtención o cumprimento das condicións que dite a Consellería de Política Social.

Finalmente, inclúese dentro das disposicións adicionais a recuperación do resto da paga extraordinaria e adicional de decembro de 2012 do persoal ao servizo do sector público da Comunidade Autónoma.

As disposicións transitorias regulan a adecuación das entidades públicas instrumentais e a dotación gradual do Fondo de Continxencia de Execución Orzamentaria que xa se prevían na Lei de orzamentos do 2015 e o orzamento da Corporación da RTVG.

As tres últimas disposicións derradeiras regulan o desenvolvemento, a vixencia e a entrada en vigor da lei.

XII.2. MEDIDAS FISCAIS E ADMINISTRATIVAS DE ACOMPAÑAMENTO PREVISTAS PARA A SÚA ENTRADA EN VIGOR NO ANO 2016.

I

Os orzamentos requiren para a súa completa aplicación a adopción de diferentes medidas, unhas de carácter puramente executivo e outras de carácter normativo, que pola súa natureza deben adoptar rango de lei e que como precisou o Tribunal Constitucional non deben integrarse nas leis anuais de orzamentos xerais senón en leis específicas.

O debate doutrinal acerca da natureza das chamadas leis de acompañamento foi resolto polo Tribunal Supremo, que configurou este tipo de normas como leis ordinarias cuxo contido está plenamente amparado pola liberdade de configuración normativa da que goza o lexislador e que permiten unha mellor e máis eficaz execución do programa do Goberno nos distintos ámbitos nos que desenvolve a súa acción.

Dende esta perspectiva, tendo presente a actividade que desenvolve a Comunidade Autónoma de Galicia, cuxos obxectivos se explicitan na lei de orzamentos xerais da comunidade para o ano 2016, e ao obxecto de contribuír a unha maior eficacia e eficiencia destes, o presente anteproxecto de lei contén un conxunto de medidas referidas a diferentes áreas de actividade que, con vocación de permanencia no tempo, contribúen á consecución de determinados obxectivos de orientación plurianual perseguidos pola comunidade a través da execución orzamentaria.

Este é o fin dunha norma cuxo contido esencial o constitúen as medidas de natureza tributaria, se ben se incorporan outras de carácter e organización administrativa.

II

Esta norma legal, contén dous títulos, o primeiro dedicado ás medidas fiscais e o segundo ás medidas de carácter administrativo. O título I consta de dous capítulos, relativos o primeiro aos tributos cedidos e o segundo aos tributos propios. O Título II consta de catorce capítulos, dedicados, respectivamente, a empregados públicos, mobilidade, vivenda, augas, confrarías de pescadores, deportes, turismo, servizos sociais, enerxía, cámaras oficiais e comercio interior, investigación, agricultura, planificación e xestión económico-financeira e administración local. Tamén contén unha disposición transitoria e cinco derradeiras.

Polo que atinxe ás medidas fiscais, contempladas no título primeiro, cómpre sinalar as seguintes:

En canto aos tributos cedidos, o capítulo I deste título recolle, tres artigos nos que se modifica o Imposto sobre a Renda Persoas Físicas, o Imposto de Sucesións e Doazóns e o Imposto de Transmisións Patrimoniais Onerosas e Actos Xurídicos Documentados.

En relación co Imposto sobre a Renda das Persoas Físicas, se establece unha nova escala aplicable ao tramo autonómico do IRPF a partir de 1 de xaneiro do 2016. A escala modifícase para a totalidade dos contribuíntes, mellorando a progresividade existente, aumentando a 7 tramos.

O obxectivo é o de reducir e redistribuír a carga tributaria, aumentando a renda dispoñible en mans das familias, fomentando o aforro e o investimento e mellorando a competitividade das empresas, ademais de conseguir un sistema tributario máis equitativo ao supor unha rebaixa para as rendas medias e baixas.

Esta medida completa a liña iniciada polo goberno da Xunta o 1 de xaneiro de 2014, adiantándose un ano á reforma aprobada polo Estado e que supuxo unha rebaixa que afecta

desde aquel momento ás bases liquidables de ata 17.707,72 €, isto é, a un 70% dos contribuíntes galegos.

No que atinxe ao Imposto de Sucesións e Doazóns, incorpóranse dúas modificacións. A primeira delas, incrementa a redución para o Grupo II, con carácter xeral, dos 18.000 € actuais a 400.000 € (adquisicións por descendentes e adoptados de 25 ou máis anos, cónxuxes, ascendentes e adoptantes). Con esta medida preténdese eliminar, no 99% dos casos, case na súa totalidade, a tributación das herdanzas de pais a fillos, mantendo a redución incrementada para os descendentes de 21 a 24 anos que se sitúa entre 900.000 € e 600.000 €.

Esta modificación mellora a existente que consistía nunha dedución do 100% para aqueles contribuíntes que non superaban 125.000 € de base imponible, polo que se elimina ao ser xa innecesaria.

Con esta medida se pretende manter íntegro o patrimonio familiar e a capacidade económica da familia, que pasa a perder, en moitas ocasións, a renda que aportaba a persoa falecida.

Os razoamentos anteriores que aconsellan o establecemento desta redución, perden forza a medida que o patrimonio do falecido é maior, xa que entón a capacidade económica da familia é suficiente para facer fronte ao pago do imposto sen que se vexa minorada de forma significativa.

Por iso óptase polo incremento das reducións persoais e non pola completa supresión da tributación, dado que Galicia xa conta cun tipo de gravame reducido para a transmisión de pais a fillos (máximo do 18%) fronte a parentescos máis afastados.

Ademais, e dada a existencia de pactos sucesorios na Lei 2/2006, de dereito civil de Galicia como o de mellora e a apartación, permitirá, nun maior grado que o actual, que aqueles que queiran entregar bens en vida aos seus descendentes como forma anticipada da herdanza a percibir, se beneficien desta redución.

A segunda das modificacións aclara na norma que a redución por vivenda habitual do causante no imposto sobre sucesións aplicarase aínda que a devandita persoa non residise na mesma cando, por circunstancias físicas ou psíquicas, se traslade para recibir coidados a un centro especializado ou a vivir cos seus familiares.

Lígase desta forma a perda da condición de vivenda habitual á voluntariedade do abandono da devandita vivenda e non á necesidade de facelo por razóns médicas ou para lograr a súa asistencia e coidado.

En canto ao Imposto de Transmisións Patrimoniais Onerosas e Actos Xurídicos Documentados, as modificacións establecidas teñen por obxecto o medio rural. Preténdese con estas medidas que o imposto non sexa un impedimento para a mobilización das terras con vocación agraria que se atopan en manifesto estado de abandono, supoñendo risco de incendios forestais,

cando existe unha demanda de terra por parte de explotacións agrarias que xa existan ou para novas iniciativas.

Supoñen ademais, a continuación e o complemento doutras xa existentes, no mesmo sentido, de apoio ao medio rural que se aprobaron dende o ano 2009.

Así, en primeiro lugar, establécese unha dedución do 100% na cota das transmisións de solo rústico. Isto supón a desaparición total de gravame polo que o imposto deixa de ser un obstáculo para a realización destas operacións. De acordo coa finalidade que persigue esta medida, o beneficio fiscal opera só sobre o solo rústico e non sobre as construcións que puideran existir sobre o mesmo.

Con esta dedución e coa aprobada pola Lei 4/2015, do 17 de xuño, de mellora da estrutura territorial agraria de Galicia, que beneficia no imposto de sucesións a transmisión de predios rústicos herdadas a profesionais agrarios, se permite, sen custe fiscal, a posta a disposición destes profesionais de predios rústicos que están en poder de persoas alleas ao mundo rural, e polo tanto favorece a súa posta en valor, cos conseguintes beneficios económicos e medioambientais que iso conleva.

En segundo lugar, elévanse ao 100% as reducións que contempla a Lei 19/1995, do 4 de xullo, de modernización das explotacións agrarias, o que supón que o beneficio fiscal sexa completo para as operacións alí sinaladas e que teñen como finalidade principal favorecer as transmisións de explotacións agrarias e o aumento do seu tamaño. Na actualidade esas porcentaxes oscilan, na súa maioría, entre o 50 e o 90%.

Así, quedan totalmente libres de gravame operacións como as transmisións totais ou parciais de explotacións agrarias, o aumento do tamaño da explotación ou as transmisións a agricultores mozos.

Completando os beneficios anteriores que favorecen a adquisición por parte dos agricultores profesionais de predios rústicos para incorporalos ás súas explotacións, establécese tamén unha dedución do 100% da cota do gravame sobre actos xurídicos documentados que recae sobre as agrupacións de predios rústicos, na medida que os devanditos predios conteñan solo rústico.

Elimínase desta forma a tributación do documento notarial que recolle a devandita agrupación polo que, unha vez adquiridos os predios sen custe fiscal, a agrupación rexistral dos mesmos tampouco o terá.

Elimínase a incompatibilidade dos tipos reducidos do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados coa redución pola adquisición de diñeiro destinado á adquisición dunha vivenda habitual, debido a que a devandita incompatibilidade discrimina en función do orixe do financiamento do diñeiro destinado á citada adquisición, ademais de que a

redución dos tipos no imposto sobre transmisións provocou, de feito, unha diminución do beneficio fiscal no imposto sobre doazóns.

Polo que se refire aos tributos propios, o capítulo II, recóllese en primeiro lugar, un artigo dedicado ás taxas administrativas onde se establece as modificacións introducidas na Lei 6/2003, de taxas, prezos e exaccións reguladoras da Comunidade Autónoma de Galicia, que obedecen, ben á creación de novas taxas ou ben á modificación das vixentes. Destacan polo seu impacto económico a taxa por programas e centros de servizos sociais na que se establecen, por unha parte, tres tramos diferenciados, fundamentándoo no diferente custe das tarefas de comprobación da acreditación en caso de autorización, declaración responsable e comunicación previa e por outra, a creación dunha nova taxa necesaria para a articulación da comprobación a efectuar dentro do procedemento de declaración responsable de inicio de actividade, servizo complementario e modificación substancial.

Polo que respecta ao canon da auga, clarifícase o criterio que debe rexer na aplicación da exención relativa aos usos da auga por parte de entidades de iniciativa social, realizados en centros que presten servizos directos a persoas en risco ou en situación de exclusión social.

En canto ás medidas administrativas que se recollen no título II, cómpre destacar:

No capítulo dedicado ao empregado público, engádense dúas disposicións adicionais á Lei 2/2015, do 29 de abril, de emprego público de Galicia, establecendo un réxime similar ao que se aplica para o persoal da Administración Xeral do Estado nas que se regula o permiso por asuntos particulares por antigüidade e vacacións adicionais por antigüidade, coa finalidade de restituír os dereitos laborais que foran suprimidos a través da adopción de varias medidas urxentes en materia orzamentaria.

No capítulo II, dedicado á mobilidade, modifícanse varios preceptos da Lei 4/2013, do 30 de marzo, de transporte en vehículos de turismo de Galicia. Así, a modificación dos artigos 15, 16 e 17 teñen como finalidade unha simplificación de trámites que permita unha maior racionalización do procedemento administrativo. A modificación do artigo 40 que clarifica o réxime tarifario aplicable en función da tipoloxía de servizo. A introdución dunha nova disposición adicional baixo a rúbrica “Transporte escolar de Cruz Roja e centros especiais de emprego”, co fin de especificar que os servizos de transporte escolar realizados polas ditas entidades, sempre que se cumpran certas condicións, terá carácter de transporte privado complementario. Modifícase a disposición transitoria quinta, establecendo un réxime transitorio propio para certas persoas que tiñan licenza municipal pero carecían de autorización interurbana. Por último, engádense outra nova disposición transitoria na que se regulariza a situación das antigas licencias de taxi con saída exclusiva dende garaxe.

En materia de vivenda, introdúcese dúas modificacións no articulado da Lei 8/2012, do 29 de xuño, de vivenda de Galicia. A primeira das modificacións permite dar solución á expropiación polos Concellos de aqueles elementos privativos ou comúns necesarios para realización

de obras ou instalacións necesarias coa debida acreditación da imposibilidade de acudir a outras alternativas que resulten menos gravosas ao dereito á propiedade. A segunda, ten como finalidade garantir que se inscriben no censo de vivendas baleiras da Comunidade Autónoma de Galicia todas as vivendas baleiras propiedade das entidades de crédito e das súas filiais inmobiliarias e das entidades de xestión de activos, incluídos os procedentes da reestruturación bancaria, existentes en edificios de tipoloxía residencial colectiva ou en complexos inmobiliarios e situados en concellos de máis de 10.000 habitantes.

No capítulo dedicado a augas, introdúcese dúas modificacións na Lei 9/2010, de augas de Galicia. A xustificación destas modificacións é a existencia do Decreto 1/2015, que expresamente remite aos instrumentos de planificación e a determinación das obras de interese da Comunidade Autónoma de Galicia, e a conseguinte coherencia normativa, así como a necesidade de prever eventuais interpretacións extensivas dese concepto.

No capítulo V, dedicado a confrarías de pescadores introdúcese dúas modificacións na Lei 9/1993, de confrarías de pescadores. A primeira, na que se engade un novo precepto referente á intervención administrativa nos órganos de goberno das confrarías, xa que o decreto que desenvolve esta lei prevé a intervención das confrarías, mais non está recollida esta previsión na lei, cousa que se corrixe agora con esta modificación e a segunda, na que se exceptiona do procedemento normal de fusión e disolución de confrarías, o procedemento especial establecido neste novo artigo engadido.

No capítulo dedicado ao deporte, incorpóranse tres modificacións na Lei 3/2012 do deporte de Galicia. Na primeira, establécese no ámbito da propia lei o seguro de accidentes deportivos, ao fin de dotar das maiores garantías aos participantes dos eventos deportivos. Na segunda, engádesse unha disposición adicional, co obxecto de: institucionalizar no ámbito deportivo a existencia das asociacións de federacións deportivas galegas que se puideran constituír; recoñecer pola lexislación sectorial deportiva a súa existencia e funcións; e, finalmente, posibilitar o acceso das mesmas ao Rexistro de Entidades Deportivas de Galicia. E a última, modifica a disposición adicional terceira en cumprimento do acordo da Comisión Bilateral de Cooperación Administración Xeral do Estado-Comunidade Autónoma de Galicia, en relación coa Lei 3/2012, do 2 de abril, do deporte de Galicia.

O capítulo VII dedicado ao turismo contempla unha serie de modificacións na Lei 7/2011, de turismo de Galicia. En primeiro lugar, a obrigatoriedade do rexistro das empresas de turismo activo, que permitirá garantir a seguridade das súas actividades beneficiando a empresas e usuarios. En segundo lugar, coa modificación do artigo 66 permitirase o establecemento de mais categorías de campamentos de turismo. Coa modificación do artigo 75 permitirase o establecemento de novas especialidades no ámbito da restauración, concretamente a inclusión de establecementos típicos de Galicia como as marisquerías e novas tipoloxías que van sendo demandadas como os gastro-bares. Por último, engádesse como novo suposto de infracción leve en materia de turismo, a sinalización turística e do Camiño de Santiago sen respectar a normativa sobre sinalización e sen as autorizacións esixidas.

No capítulo dedicado aos servizos sociais, modifícase a Lei 13/2008, do 3 de decembro, de servizos sociais, ao obxecto de especificar e concretar as competencias da Xunta de Galicia no desenvolvemento dos protocolos de retomo da información entre os distintos niveis de actuación do sistema galego de servizos sociais, establecéndose unha mención expresa á historia social única electrónica, como conxunto de información e documentos en formato electrónico, nos que se conteñen os datos, valoracións e as informacións de calquera tipo sobre a situación e a evolución da atención social das persoas usuarias do sistema galego de servizos sociais ao longo do seu proceso de intervención, así como a identificación dos profesionais e servizos que interviñeron, como nexo de partida para o posterior desenvolvemento normativo da súa creación, uso e acceso. Por último, neste capítulo incorporase un artigo que pretende dar cobertura á atención adecuada e especializada dos menores de 16 anos en equipamentos residenciais para persoas con discapacidade.

No capítulo IX dedicado á enerxía, establécese o tratamento das solicitudes de potencia eléctrica dos operadores económicos en solos industriais, dado a ausencia dunha previsión normativa expresa tanto na lexislación sectorial eléctrica como na urbanística. Así mesmo, para a efectiva protección da totalidade dos consumidores, preténdese establecer por lei a obrigatoriedade de revisión das facturacións realizadas desde a instalación dos novos contadores intelixentes e a devolución das cantidades indebidamente cobradas, así como a previsión específica dun tipo infractor para facilitar a súa sanción. Tamén se incorpora neste capítulo, a obriga de facturación con base en consumos reais, así como unha disposición adicional ao Decreto legislativo 1/2015, co título de execución forzosa en materia de seguridade industrial e no sector enerxético, na que se prevé legalmente a posibilidade de impor multas coercitivas nestas materias e a súa contía, de acordo co disposto no artigo 99.1 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das Administracións Públicas e do procedemento administrativo común.

Por último, neste capítulo modifícase a Lei de subvencións de Galicia, ca que se pretende coordinar as subvencións en materia de aforro e eficiencia enerxética e enerxías renovables establecidas ou xestionadas polas entidades ás que se refire esa lei, coa finalidade de evitar duplicidades na concesión de subvencións para actuacións en materia enerxética, así como realizar un asesoramento técnico aos órganos xestores destas subvencións en canto aos criterios obxectivos de adxudicación indicados.

O capítulo X, dedicado as cámaras oficiais e comercio interior incorpora, no primeiro dos artigos, unha pequena modificación na Lei 5/2004, do 8 de xullo, de Cámaras Oficiais de Comercio, Industria e Navegación de Galicia, relativo ao censo electoral elaborado polas cámaras e nos restantes artigos incorporan modificacións na Lei de Comercio Interior, coa finalidade de profundizar no principio de simplificación administrativa e de eliminación de cargas para os administrados. A este respecto, en relación co precepto relativo ao procedemento para a obtención da autorización comercial autonómica, a novidade consiste en integrar no mesmo a intervención das administracións con competencias sectoriais afectadas, singularmente, a licenza de obra municipal, no caso de que tal título administrativo resulte preceptivo de conformidade co disposto na lexislación urbanística. Na mesma liña de supresión de cargas administrativas, elimínase a

obriga de inscrición no Rexistro Galego de Comercio como condición indispensable para optar a calquera das liñas de axuda convocadas pola Administración da Comunidade Autónoma ou para participar activamente nos programas específicos.

No capítulo dedicado a investigación, en primeiro lugar incorpóranse unha serie de modificacións na Lei 5/2013, do 30 de maio, de Fomento da Investigación e da Innovación de Galicia, en concreto: modifícanse os artigos 21 e 22 e engádese unha disposición adicional sexta mellorando o modelo de gobernanza das políticas de innovación ao integrar a xestión e seguimento da estratexia de especialización intelixente (RIS3) dentro dos órganos previstos na Lei 5/2013, de 30 de maio, de fomento da investigación e da innovación de Galicia; incorpórase a aplicación do dereito privado aos contratos relativos á promoción, xestión e transferencia de resultados da actividade de investigación, desenvolvemento e innovación; modifícase a disposición adicional primeira referida á participación en sociedades mercantís, co fin de favorecer a creación ou participación da Xunta de Galicia ou das súas entidades instrumentais nestas sociedades e impulsar dende a administración a súa creación; e por último, engádense dúas disposicións adicionais, unha referente ao informe preceptivo da Axencia Galega de Innovación, co que se pretende mellorar a coordinación na execución do Plan Galego de Investigación e da RIS 3, e outra relativa ao réxime de funcionamento do Rexistro de Axentes do Sistema Galego da Innovación e do Observatorio Galego de Innovación, que permitirá incrementar a eficiencia administrativa adaptándose ás recentes disposicións normativas.

En segundo lugar, neste capítulo, engádese un precepto no que se recolle a Guía para a xestión da transferencia no Sistema Galego de Ciencia e Tecnoloxía, entendida como unha ferramenta que, sen perder de vista a pluralidade de axentes que conforman o Sistema Galego de Ciencia e Tecnoloxía, sexa quen de fornecer unha aproximación dos elementos a tomar en consideración por unha entidade pública á hora de abordar a súa actividade de transferencia de tecnoloxía.

No capítulo XII, dedicado á agricultura, establécese unha modificación na Lei de promoción e defensa da calidade alimentaria galega, na que se trata de suprimir a competencia atribuída ao Consello da Xunta para resolver os expedientes sancionadores e unha modificación na Lei de montes, en relación cos informes sobre os instrumentos de ordenación do territorio e sobre o planeamento urbanístico, que deberá conter valoracións técnicas razoadas, que non se atinxen necesariamente ao estritamente legal.

O capítulo XIII, dedicado á planificación e xestión económico-financeira, engade catro artigos ao Texto refundido da Lei de réxime financeiro e orzamentario de Galicia, aprobado polo Decreto legislativo 1/1999, do 7 de outubro, nos que se regulan os principios da xestión económico-financeira, a planificación económica que estará ordenada nos plans estratéxicos, os plans sectoriais e transversais, e por último, as asignacións orzamentarias aos centros xestores de gasto e a xestión e control do gasto público que deberá orientarse a asegurar a consecución dos resultados previstos.

Remata este título co capítulo XIV, dedicado á Administración Local, que consta de dous artigos. O primeiro modifica o artigo 13 da Lei 5/1997, do 22 de xullo, reguladora da Administración Local de Galicia, e que establece unha serie de medidas de fomento para as fusións de municipios ou para a incorporación voluntaria a outros, en concreto: creación dun fondo especial, axudas económicas e técnicas, criterios prioritarios ou especiais na asignación de subvencións finalistas e nos plans de organización dos servizos autonómicos, condonación de débedas, aumento na porcentaxe de participación no Fondo de Cooperación Local e, por último, no caso de existir habilitados nacionais establécense unha serie de regras. O segundo dedicado ao fomento das fórmulas de cooperación horizontal entre as entidades locais para o desenvolvemento da actividade común, mediante achegas de organización, medios persoais e materiais ou recursos financeiros para a finalidade compartida, de acordo coas respectivas competencias. Ademais, as convocatorias públicas de axudas e subvencións deberán primar as solicitudes presentadas conxuntamente por máis dunha entidade local baixo calquera fórmula de cooperación.

O texto conta con unha única disposición transitoria, como consecuencia do precepto relativo ao procedemento para a obtención da autorización comercial autonómica. Así a Xunta conta con un prazo de seis meses para tramitar as disposición para o desenvolvemento regulamentario de dito procedemento.

Remata o anteproxecto con cinco disposicións derradeiras. A primeira establece o sentido do silencio administrativo no que atinxe aos procedementos de solicitudes ou reclamacións en materia de xestión de persoal do persoal funcionario ao servizo da Administración de Xustiza en Galicia, cuxa realización implique efectos económicos actuais ou poida producilos en calquera outro momento. A segunda, recolle a habilitación para facer adaptacións necesarias derivadas da entrada en vigor da Lei 2/2015, do 29 de abril, do emprego público de Galicia. A terceira recolle as medidas que se seguen mantendo da Lei 1/2012, do 29 de febreiro, de medidas temporais en determinadas materias do emprego público da comunidade autónoma. A cuarta modifica a disposición transitoria terceira da lei 9/2001, do 9 de novembro, dos medios públicos de comunicación audiovisual de Galicia para asegurar o funcionamento da nova Corporación RTVG, no que atinxe a súa dirección xeral. A última, regula a entrada en vigor da lei.